

Onderzoeksverslag

Kasteel Henkenshage – Sint-Oedenrode

Paranormaal onderzoek uitgevoerd door:

Entityhunters

Onderzoeksdatum: Nacht van 28 op 29 juli 2026

Locatie: Kasteel Henkenshage, Sint-Oedenrode

In opdracht van: Spirit&Mind

Inhoudsopgave

1. Voorwoord	p. 1
2. Inleiding	p. 2
3. Onderzoeksteam	p. 2
4. Onderzoeksmethode	p. 3
5. Locatiebeschrijving	p. 4
6. Chronologisch verloop van de onderzoeksnacht	p. 5
7. Historische vergelijking	p. 22
8. Conclusie	p. 26
9. Persoonlijk woord van de teamleider	p. 27
10. Bijlagen	p. 28

1. Voorwoord

Voor u ligt het onderzoeksverslag van het paranormale onderzoek dat in de nacht van 28 op 29 juli 2026 is uitgevoerd in Kasteel Henkenshage in Sint-Oedenrode.

Dit verslag is geschreven om een zo volledig mogelijk beeld te geven van de manier waarop wij als Spirit&Mind en Entityhunters een onderzoek uitvoeren. We nemen u stap voor stap mee door de nacht, beschrijven welke methodes zijn gebruikt, welke ervaringen zijn opgedaan en welke conclusies wij daar uiteindelijk uit hebben getrokken.

Wij realiseren ons dat niet iedereen op dezelfde manier naar het paranormale kijkt. Dat hoeft ook niet. Ons doel is dan ook niet om iemand ergens van te overtuigen, maar om open en eerlijk verslag te doen van wat wij hebben meegemaakt en waarom bepaalde gebeurtenissen voor ons betekenisvol waren.

Wat dit onderzoek extra bijzonder maakt, is dat wij – voor zover bij ons bekend – als eerste toestemming hebben gekregen om een volledig paranormaal onderzoek uit te voeren in Kasteel Henkenshage. Dat vertrouwen waarderen wij enorm. Juist daarom vonden wij het belangrijk om deze nacht zorgvuldig vast te leggen in een professioneel verslag.

2. Inleiding

Als onderzoeksteam bezoeken wij al jarenlang uiteenlopende locaties waar volgens verhalen of ervaringen mogelijk sprake is van paranormale activiteit. Vaak gaat het daarbij om leegstaande gebouwen, vervallen panden, oude forten of verlaten kastelen.

Al langere tijd leefde bij ons de wens om eens onderzoek te doen op een historische locatie die juist nog volop in gebruik is. We wilden ontdekken of een gebouw dat dagelijks door mensen wordt bezocht een andere dynamiek heeft dan de verlaten locaties waar wij normaal gesproken komen.

Onze keuze viel al snel op Kasteel Henkenshage in Sint-Oedenrode.

Niet alleen vanwege de rijke geschiedenis van het kasteel, maar ook omdat er door de eeuwen heen veel is gebeurd waarvan lang niet alles in historische documenten is terug te vinden. Juist die combinatie van bekende geschiedenis en onbeantwoorde vragen maakte deze locatie voor ons bijzonder interessant.

Na contact met de gemeente kwamen wij uiteindelijk in gesprek met de uitbater van het kasteel. In samenwerking met de organisatie die op deze locatie onder andere bruiloften en evenementen verzorgt, kregen wij toestemming om gedurende één nacht het volledige kasteel te onderzoeken. Daarbij kregen wij zelfs de beschikking over de sleutel van het pand, waardoor wij het gebouw zonder andere bezoekers konden betreden en in alle rust onderzoek konden uitvoeren.

Voor zover bij ons bekend is niet eerder een vergelijkbaar paranormaal onderzoek binnen Kasteel Henkenshage uitgevoerd. Dat maakte deze nacht niet alleen bijzonder voor ons als team, maar gaf ons ook de mogelijkheid om zonder verwachtingen of eerdere onderzoeksresultaten kennis te maken met de locatie.

3. Onderzoeksteam

Het onderzoek werd uitgevoerd door: Entityhunters het paranormale onderzoeksteam van Spirit&Mind.

Entityhunters bestaat uit een groep mensen met verschillende achtergronden, ervaringen en spirituele kwaliteiten. Binnen het team bevinden zich zowel ervaren onderzoekers als deelnemers die zich verder willen ontwikkelen binnen het paranormale werk. Die combinatie vinden wij belangrijk. Tijdens onze onderzoeken staat namelijk niet alleen het verzamelen van informatie centraal, maar ook het begeleiden van mensen die hun intuïtieve en spirituele ontwikkeling verder willen ontdekken.

De avond begon met een klein team. Als eerste arriveerden Timo, Sam en Elise. Samen verkenden zij het volledige kasteel, maakten foto's en videobeelden van de locatie en richtten de uitvalsbasis voor de avond in.

Later op de avond sloten de overige deelnemers zich aan. Omdat niet iedereen elkaar kende en er ook enkele nieuwe deelnemers aanwezig waren, namen we eerst de tijd om elkaar rustig te leren kennen en gezamenlijk een aantal oefeningen te doen. Deze oefeningen hadden niet direct met het onderzoek zelf te maken, maar hielpen de deelnemers om beter naar hun gevoel te luisteren en vertrouwd te raken met de manier waarop wij binnen Entityhunters werken.

Pas nadat iedereen zich op zijn gemak voelde en de oefeningen waren afgerond, begonnen we aan het officiële onderzoek.

4. Onderzoeksmethode

Binnen Entityhunters geloven wij niet dat één enkele methode voldoende is om een locatie goed te onderzoeken. Daarom combineren wij tijdens onze onderzoeken verschillende technieken en vergelijken wij voortdurend de uitkomsten met elkaar.

Enerzijds maken wij gebruik van onderzoeksapparatuur zoals REM-pods, bewegingssensoren, K2-meters, een spiritbox, een Ovilus, lasergrids en temperatuurmetingen. Deze hulpmiddelen kunnen helpen om veranderingen in de omgeving waar te nemen en geven soms aanleiding om verder onderzoek te doen.

Tegelijkertijd werken wij vanuit onze spirituele ontwikkeling. Verschillende teamleden zijn paranormaal begaafd en maken tijdens onderzoeken gebruik van hun intuïtie en mediumschap. Daarnaast zetten wij onder andere wichelroedes, pendels, tarotkaarten en andere spirituele technieken in wanneer dat tijdens een onderzoek passend voelt.

Voor ons staan deze twee werelden niet los van elkaar. Juist door technische hulpmiddelen en spirituele waarnemingen naast elkaar te leggen, ontstaat vaak een completer beeld van wat zich op een locatie afspeelt.

Tijdens het onderzoek worden bevindingen daarom nooit gebaseerd op één enkele ervaring. Wanneer verschillende methodes elkaar aanvullen of bevestigen, nemen wij die informatie mee in onze uiteindelijke beoordeling.

Daarnaast vinden wij respect voor de locatie minstens zo belangrijk als het onderzoek zelf. Wij betreden iedere ruimte met dezelfde houding: als gast. Dat betekent dat wij zorgvuldig omgaan met het gebouw, met de geschiedenis en – wanneer wij die ervaren – ook met de aanwezige energieën.

5. Locatiebeschrijving

Kasteel Henkenshage is tegenwoordig vooral bekend als trouw- en evenementenlocatie. Daardoor heeft het gebouw een moderne functie gekregen, terwijl veel historische elementen nog altijd zichtbaar aanwezig zijn.

Het hoofdgebouw bestaat uit meerdere verdiepingen die tijdens het onderzoek volledig toegankelijk waren.

Op de begane grond bevinden zich onder andere de ontvangsthal met de grote trap, een ceremonieruimte, sanitaire voorzieningen, een ruime keuken en verschillende historische elementen, waaronder oude schilderijen, spiegels en een karakteristiek bureau. Enkele kamers hebben een open verbinding met een torenkamer.

De eerste verdieping bestaat uit een centrale hal met grote glazen deuren naar de bar, een kleinere keuken en een eetzaal die eveneens wordt gebruikt tijdens evenementen.

De tweede verdieping is aanzienlijk kleiner en bestaat uit een opslagruimte, een kleinere kamer zonder duidelijke functie en de bruidssuite. Juist deze verdieping trok tijdens onze eerste verkenning al direct onze aandacht. De sfeer voelde hier duidelijk anders dan in de rest van het gebouw. Waarom dat zo was, konden we op dat moment nog niet zeggen, maar voor ons was het wel voldoende aanleiding om hier later die nacht uitgebreider onderzoek te doen.

Via de serre is het hoofdgebouw verbonden met een grote feestzaal. Deze ruimte beschikt over een podium, een balkon, een bar, en hierachter een kleine opslag ruimte. Omdat deze ruimte centraal ligt en voldoende plaats bood voor al onze apparatuur, besloten wij hier onze uitvalsbasis voor de avond in te richten.

In het bijgebouw tegenover de feestzaal bevinden zich meerdere kleinere opslag ruimtes die tegenwoordig als opslag worden gebruikt. Vanuit de indeling van het gebouw ontstond bij ons al snel het gevoel dat deze ruimtes vroeger waarschijnlijk een andere functie hebben gehad, mogelijk als personeelsverblijven of stallen. Ook bevindt zich hier een oude zolder die al geruime tijd niet meer in gebruik lijkt te zijn.

Omdat dit het eerste paranormale onderzoek op deze locatie was, beschouwden wij iedere ruimte als even belangrijk. Zonder eerdere onderzoeksresultaten of bekende 'hotspots' wilden wij het volledige kasteel open en zonder verwachtingen benaderen. Juist daardoor kreeg iedere kamer dezelfde aandacht en ontstond gaandeweg de nacht een steeds duidelijker beeld van welke plekken voor ons de meeste activiteit lieten zien.

6. Chronologisch verloop van de onderzoeksnacht

Rond 21.00 uur arriveerden wij bij Kasteel Henkenshage. Omdat we ruim voor de rest van de groep aanwezig waren, hadden we alle tijd om het gebouw in alle rust te leren kennen. De eerste ronde was dan ook niet bedoeld om direct onderzoek te doen, maar om de locatie goed in ons op te nemen.

Zodra we de deuren hadden geopend, zetten we onze spullen tijdelijk in de feestzaal en begonnen we aan onze eerste ronde door het kasteel. Dat doen we eigenlijk bij iedere nieuwe locatie. Niet omdat we dan al actief op zoek zijn naar paranormale activiteit, maar omdat we eerst willen begrijpen waar we ons bevinden.

Tijdens deze ronde bekijken we iedere ruimte afzonderlijk. We letten op de inrichting, de indeling van het gebouw en de sfeer die een ruimte uitstraalt. Tegelijkertijd maken we foto's en videobeelden van alle kamers, om later aan te duiden wat er waar heeft plaatsgevonden

Doordat we op dat moment nog maar met drie personen in het gebouw waren, konden we geluiden goed van elkaar onderscheiden. Dat bleek al snel een voordeel te zijn.

Nadat we de begane grond hadden bekeken, liepen we via de grote trap naar de eerste verdieping. Daar hoorden we voor het eerst deze avond voetstappen over de oude houten vloer. Op zichzelf vonden we dat nog niet heel bijzonder. Houten vloeren werken, zeker in een oud gebouw, en tijdens een paranormaal onderzoek komen geluiden als kraken of voetstappen vaker voor. Bovendien was op dat moment niet goed te bepalen waar het geluid precies vandaan kwam.

Dat veranderde toen we even later de tweede verdieping bereikten.

We waren nog maar net een paar passen van de trap weggelopen toen we alle drie heel duidelijk voetstappen achter ons hoorden. Het klonk alsof iemand de houten trap op kwam lopen. Stap voor stap hoorden we het bekende gekraak van de treden, precies in het ritme van iemand die naar boven loopt.

Op dat moment stonden wij alle drie al stil. We draaiden ons tegelijk om en luisterden aandachtig. Omdat de vloer op de tweede verdieping niet van hout is en niemand van ons nog bewoog, konden wij zelf onmogelijk de oorzaak van dat geluid zijn geweest.

Toch was er niemand te zien.

Voor ons was dit de eerste opvallende waarneming van de avond. omdat we met drie personen exact hetzelfde hoorden en een natuurlijke verklaring op dat moment niet direct konden vinden.

De tweede verdieping bestaat uit drie ruimtes: een opslagruimte, een kleinere kamer zonder duidelijke functie en de bruidssuite.

Vanaf het moment dat we de suite binnenliepen, viel ons op dat de sfeer hier anders aanvoelde dan in de rest van het gebouw. Dat is lastig onder woorden te brengen, maar soms stap je een ruimte binnen waarvan je direct het gevoel hebt dat je daar later op terug wilt komen. Dat was hier het geval.

In de kamer hing een groot portret van een oudere man. Op dat moment schonken we daar verder nog weinig aandacht aan. Pas later die nacht zou blijken dat juist deze ruimte een belangrijke rol zou gaan spelen tijdens het onderzoek.

Nadat we alle ruimtes van het hoofdgebouw hadden bekeken, liepen we verder naar de feestzaal. Daar besloten we onze uitvalsbasis voor de avond op te bouwen.

Het podium bood voldoende ruimte om al onze apparatuur overzichtelijk neer te leggen. Vanaf deze plek konden we gemakkelijk alle materialen pakken die we tijdens het onderzoek nodig zouden hebben en was er voldoende ruimte om later met de hele groep samen te komen.

Daarna zijn we ook het overige bijgebouw gaan verkennen.

Deze bevindt zich links van de toegangspoort. Als je het bijgebouw betreedt kom je uit in een smalle gang die toegang geeft tot meerdere ruimtes. Tegenwoordig worden deze vooral als opslag gebruikt, maar door de indeling van het gebouw kregen wij al snel het gevoel dat deze ruimtes vroeger waarschijnlijk een heel andere functie hebben gehad. Alles wees erop dat hier ooit personeel verbleef of dat een deel van het gebouw als stal gediend heeft.

Aan het einde van de gang leidt een smalle trap naar een oude zolder.

De ruimte was duidelijk al lange tijd niet meer in gebruik. Overal lag stof en er stonden nog verschillende oude materialen opgeslagen. Toch voelde de ruimte allesbehalve leeg. Zonder daar direct conclusies aan te verbinden, besloten we ook deze plek later die nacht uitgebreider te onderzoeken.

Nadat we het volledige gebouw hadden bekeken, liepen we nog een ronde door de tuinen om ook buiten enkele foto's van het kasteel te maken.

Wanneer we vanuit de tuin weer naar binnen liepen en de deur achter ons op slot wilden draaien, hoorden we opnieuw voetstappen vanuit de gang achter ons komen.

Net als eerder konden we niet direct vaststellen waar het geluid vandaan kwam. Toch begon het ons op te vallen dat voetstappen gedurende de avond regelmatig terugkeerden.

Op zichzelf zegt zo'n geluid natuurlijk nog niet veel. Maar het was wel iets waar we vanaf dat moment extra op gingen letten.

De rest van het team

Nadat alle apparatuur op zijn plek stond en de laatste foto's waren gemaakt, arriveerden de overige deelnemers.

Omdat Entityhunters niet uit een vast team bestaat, maar ook mensen begeleidt die zich verder willen ontwikkelen binnen het paranormale werk, waren er die avond verschillende nieuwe gezichten aanwezig. Sommigen hadden al vaker met ons onderzoek gedaan, terwijl anderen voor het eerst deelnamen.

Voordat we begonnen, namen we daarom eerst rustig de tijd om kennis te maken. Onder het genot van een kop koffie, thee en iets te eten bespraken we hoe de avond eruit zou gaan zien en wat iedereen kon verwachten.

Daarna verdeelden we de groep over de drie crew leden. Sam, Elise en Timo namen ieder een klein groepje mee voor een aantal oefeningen.

Deze oefeningen zijn niet bedoeld om paranormale verschijnselen op te wekken, maar juist om deelnemers bewuster te laten worden van hun eigen gevoel, intuïtie en manier van waarnemen. Voor veel nieuwe deelnemers vormt dit een belangrijke basis voordat zij aan een daadwerkelijk onderzoek beginnen.

We besteedden hier ongeveer anderhalf uur aan.

Na afloop namen we nog een korte pauze. Even wat eten en drinken, weer goed aarden en de ervaringen van de oefeningen rustig laten bezinken.

Rond middernacht was het tijd om te beginnen aan het officiële onderzoek.

De eerste onderzoeksronde

Om zoveel mogelijk delen van het kasteel tegelijkertijd te kunnen onderzoeken, splitsten we de groep op in twee teams.

Het eerste team, onder begeleiding van Elise en Sam, begon in de feestzaal, de bar en de aangrenzende opslagruimte. Daar maakten zij gebruik van de ESTES-methode.

Eén deelnemer kreeg een koptelefoon op waardoor alleen de spiritbox hoorbaar was. De rest van de groep probeerde contact te leggen met eventuele aanwezige entiteiten, terwijl degene met de koptelefoon hardop doorgaf welke woorden of zinnen hij of zij hoorde. Juist doordat die persoon de gestelde vragen niet kon horen, proberen we beïnvloeding zoveel mogelijk te voorkomen.

De groep van Timo begon in het hoofdgebouw.

Ons plan was om op verschillende plekken REM-pods te plaatsen, zodat we gedurende de avond konden zien of bepaalde ruimtes vaker reageerden dan andere. Op die manier ontstaat soms een patroon dat later tijdens het onderzoek van pas kan komen.

Voordat ik daarmee begon, besloot ik eerst nog één keer alleen naar de tweede verdieping te lopen.

Normaal gesproken doen we dat eigenlijk nooit. We blijven het liefst altijd met minimaal twee personen bij elkaar. Omdat het kasteel deze nacht volledig onder ons beheer stond en we via de portofoons voortdurend contact hadden, vond ik het verantwoord om voor een paar minuten alleen naar boven te gaan.

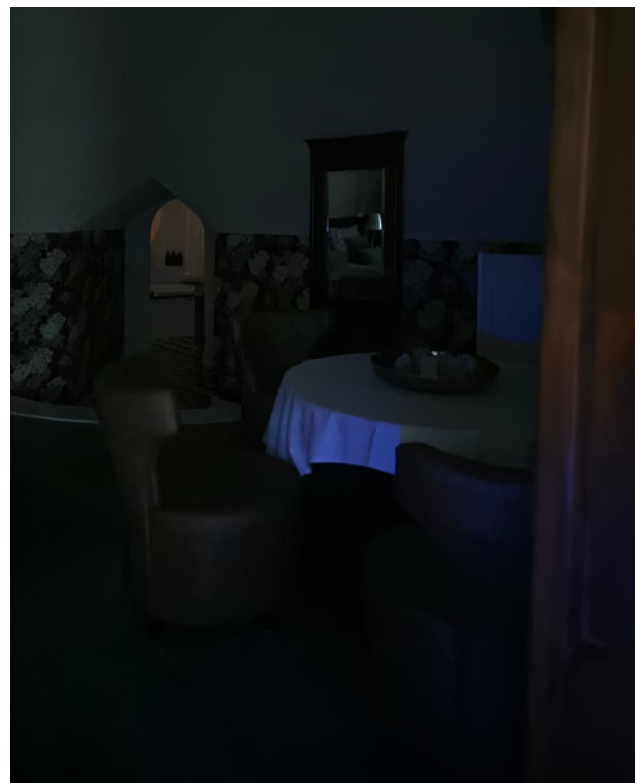
Tijdens onze eerste ronde had ik namelijk al het gevoel gekregen dat de tweede verdieping één van de interessantste plekken van het kasteel zou kunnen zijn. Daarom wilde ik daar alvast twee bewegingssensoren plaatsen.

De eerste sensor zette ik neer in de bruidssuite...

Toen ik de deur opende, zag en voelde ik dat er op één van de stoelen iemand zat.

Ik deed het licht aan, en de stoel was leeg.

Als medium ervaarde ik hier dan ook duidelijk de aanwezigheid van een oudere man in de kamer. Niet op een dreigende manier, maar alsof hij daar simpelweg rustig zat.

Ik zei hardop: "Sorry, ik kom alleen even iets neerzetten en dan ben ik zo weer weg."

Daarna plaatste ik de bewegingssensor bij de deur, zodat deze vrijwel de hele kamer kon overzien. Omdat ik ook nog een tweede sensor wilde plaatsen in de opslagruimte op dezelfde verdieping, liet ik de lamp nog even branden.

Toen ik terugkwam om de lamp uit te doen, draaide ik me om om de kamer te verlaten. Op datzelfde moment ging de sensor direct af.

Ik schrok daar behoorlijk van. Niet omdat de sensor afging, maar omdat zo'n apparaat van dichtbij ontzettend veel geluid maakt. Ik draaide me weer om, deed de lamp aan en zei lachend dat ik daar niet nog een keer zo van hoefde te schrikken.

Vervolgens zei ik nog:

"Ik doe de lamp zo weer uit. Je mag hem van mij best nog een keer af laten gaan, maar doe dat dan als ik beneden ben. Dan schrik ik er tenminste niet nog een keer van."

Ik deed de lamp uit, liep de trap af en was nog geen meter beneden toen de sensor boven opnieuw afging.

Dat was voor mij een bijzonder moment. Niet zozeer omdat de sensor reageerde, maar omdat het precies gebeurde zoals ik een paar seconden daarvoor had gevraagd. Vanaf dat moment had ik sterk het gevoel dat er daadwerkelijk naar mij geluisterd werd.

We besloten er op dat moment verder geen aandacht aan te besteden. We waren nog maar net begonnen en wilden ons eerst richten op het onderzoek op de begane grond.

Beneden aangekomen begonnen we met het plaatsen van de REM-pods. We verdeelden ze over verschillende ruimtes, zodat we gedurende de avond konden kijken of bepaalde plekken vaker reageerden dan andere.

Daarna deden we eigenlijk iets wat misschien wel het belangrijkste onderdeel van een paranormaal onderzoek is:

We gingen zitten.

Geen apparatuur bedienen, geen vragen stellen en niet meteen op zoek naar bijzondere ervaringen. Gewoon rustig luisteren, voelen en de omgeving de tijd geven om aan onze aanwezigheid te wennen.

Ik vergelijk het zelf vaak met een bezoek aan iemand thuis. Je loopt niet naar binnen en begint direct van alles te vragen. Je neemt eerst even de tijd. Dat geldt voor ons tijdens een onderzoek eigenlijk precies hetzelfde.

Omdat er in mijn groep iemand meeliep die voor het eerst deelnam aan een paranormaal onderzoek, was dit ook een mooi moment om wat extra uitleg te geven over onze manier van werken en over de apparatuur die we gebruikten.

Ondertussen had de andere groep in hun gedeelte van het gebouw nog weinig opvallende ervaringen opgedaan. Daarom besloten zij zich bij ons aan te sluiten en hun onderzoek voort te zetten op de eerste verdieping.

Daar gingen zij op dezelfde manier te werk als wij beneden. Ook daar werden REM-pods geplaatst en werd de tijd genomen om de ruimtes rustig te observeren.

Hoewel de apparatuur daar nauwelijks reageerde, werden door verschillende groepsleden wel energetische indrukken waargenomen. Omdat meerdere mensen onafhankelijk van elkaar vergelijkbare gevoelens beschreven, besloten zij deze informatie alvast te noteren om later tijdens de avond te kunnen vergelijken met andere bevindingen.

Wij bleven ondertussen in de ceremonieruimte.

Daar besloten we de wichelroedes erbij te pakken.

Tijdens het stellen van verschillende vragen kregen we meerdere duidelijke reacties. Op een gegeven moment was één van de antwoorden voor ons niet helemaal duidelijk. Daarom stelden we dezelfde vraag nog een keer.

Vrijwel direct daarna reageerde ook één van de REM-pods.

Dat is precies de reden waarom wij graag verschillende methodes combineren. Een reactie met de wichelroedes op zichzelf kan al veel duidelijkheid bieden maar doordat Een REM-pod op hetzelfde moment reageert vullen de verschillende methodes elkaar perfect aan en kunnen we hier door makkelijker en betere conclusies trekken.

Na verloop van tijd kwam de andere groep weer terug naar beneden. Ook op de eerste verdieping hadden de REM-pods nauwelijks activiteit laten zien.

Op dat moment besloten we de groepen iets anders in te delen.

Elise sloot zich aan bij mijn groep, terwijl Sam met een nieuwe samenstelling richting de tweede verdieping ging. Daar wilden zij de ESTES-methode ook een keer toepassen, dit keer in de bruidssuite.

Nog voordat zij goed en wel begonnen waren, hoorden we Sam via de portofoon.

De lamp in de bruidssuite wilde niet meer aan.

Meerdere keren werd de schakelaar ingedrukt, maar er gebeurde niets.

Op zichzelf hoeft dat natuurlijk niets bijzonders te zijn. Lampen kunnen kapot gaan en ook oude gebouwen hebben wel eens een storing.

Toch vonden wij het opvallend.

Want eerder die avond had ik in dezelfde kamer het gevoel gehad dat de oudere man die ik daar ervoer het liefst in het donker zat. Dat had ik op dat moment nog met niemand gedeeld.

Juist daarom vonden we het bijzonder dat uitgerekend in die kamer de verlichting het ineens niet meer deed.

We besloten er niet te veel achter te zoeken en lieten de groep eerst in een andere ruimte op dezelfde verdieping energetisch uitleggen waarom zij daar waren en wat zij die avond kwamen doen. Dat doen we wel vaker wanneer we het gevoel hebben dat een ruimte of aanwezigheid niet helemaal snapt wat wij komen doen.

Ongeveer een kwartier later probeerden ze de lamp opnieuw.

Alsof er niets aan de hand was, werkte deze ineens weer.

Misschien was het toeval.

Misschien ook niet.

Feit blijft dat dit soort kleine gebeurtenissen gedurende de hele avond vaker terug kwamen. Op zichzelf zeggen ze misschien niet veel, maar samen maakten ze voor ons langzaam het grotere geheel zichtbaar.

Na enige tijd besloot ik één van de REM-pods te verplaatsen.

De plek waar hij eerst stond voelde voor mij niet helemaal logisch. Soms is dat lastig uit te leggen, maar tijdens een onderzoek zijn er plekken die je aandacht blijven trekken. Niet omdat je daar iets ziet, maar omdat je steeds het gevoel hebt dat je daar nog eens moet gaan kijken.

Vanaf het moment dat de REM-pod op de nieuwe plek stond, begon deze duidelijk vaker te reageren. Nog steeds kregen we er geen duidelijke communicatie uit, maar het was voor ons wel een aanleiding om daar verder onderzoek te doen.

Samen met Elise besloot ik een andere aanpak te kiezen.

Terwijl Elise met de rest van de groep aan de slag ging met tarotkaarten, besloot ik me even terug te trekken. Achter het oude bureau, dat in één van de torenkamers stond, ging ik alleen zitten met pen en papier.

Ik probeerde me niet te richten op één specifieke ruimte of één persoon, maar stelde me open voor alles wat het kasteel mij op dat moment wilde laten zien.

Wat er daarna gebeurde, ging eigenlijk sneller dan ik had verwacht.

In korte tijd kreeg ik verschillende indrukken, losse beelden, woorden en gevoelens binnen. Sommige leken met elkaar te maken te hebben, terwijl andere op zichzelf stonden. Daarom schreef ik alles direct op, zonder het op dat moment al proberen te verklaren.

Eén van de eerste indrukken was een vrouw;

Ze voelde zich onderdrukt en had sterk het gevoel nergens aan te kunnen ontsnappen. Er hing veel verdriet om haar heen, maar ook boosheid. Waarom precies, kon ik op dat moment nog niet plaatsen.

Vrijwel daarna kwam het woord 'heks' naar voren.

Ik kreeg echter niet duidelijk of het om een vrouw ging die zelf als heks werd gezien, of dat iemand anders haar zo noemde. Het bleef bij dat ene woord, zonder verdere uitleg.

Ook schreef ik het jaartal 1431 op.

Waar dat vandaan kwam, wist ik op dat moment niet. Ik had er geen enkele historische kennis over en kon het ook nergens aan koppelen.

Later, toen we ons in de geschiedenis van het kasteel gingen verdiepen, bleek dat jaartal op zijn plaats te vallen. Daar komen we later in dit verslag nog op terug.

De laatste duidelijke indruk die ik tijdens deze sessie kreeg, was die van een zuster;

Zij voelde heel anders dan de andere aanwezigen die ik tot dan toe had waargenomen. Haar aanwezigheid straalde vooral rust uit. Ze vertelde dat zij bewust was gebleven om over het kasteel en de mensen die er kwamen te waken. Niet alleen over de bewoners van vroeger, maar ook over de bezoekers van nu.

Nadat ik alles had opgeschreven, ben ik weer teruggelopen naar de rest van de groep.

Ondertussen was Elise klaar met de tarotlegging.

We besloten onze bevindingen naast elkaar te leggen, zonder elkaar eerst te vertellen wat we precies hadden ervaren. Dat doen we bewust op die manier. Door informatie niet direct met elkaar te delen, voorkom je dat iemand onbewust wordt beïnvloed.

Al vrij snel bleek dat verschillende onderwerpen in beide sessies terugkwamen.

Vooraf de vrouw die zich onderdrukt voelde, kwam in beide methodes duidelijk naar voren.

Dat vonden we opvallend.

Niet omdat daarmee iets bewezen werd, maar omdat twee totaal verschillende manieren van werken uiteindelijk bij dezelfde persoon leken uit te komen.

Om daar verder op door te gaan, pakten we ook de pendel erbij.

Tijdens deze sessie kregen we opnieuw meerdere bevestigingen. Zo kwam onder andere naar voren dat de vrouw familie zou zijn geweest van een man die zichzelf van het leven had beroofd. Ook kregen we het sterke gevoel dat de vrouw uiteindelijk zelf een einde aan haar leven had gemaakt door zichzelf te verdrinken.

Waarom dat precies gebeurd zou zijn, kregen we op dat moment nog niet duidelijk.

Dat bleef één van de open vragen.

Nog voordat we daar verder op in konden gaan, kwam de andere groep weer terug naar beneden.

Zoals we eigenlijk na iedere onderzoeksrondte deden, gingen we eerst rustig bij elkaar zitten om onze ervaringen uit te wisselen.

Dat bleek opnieuw verrassende overeenkomsten op te leveren.

De groep van Sam vertelde dat zij contact hadden ervaren met twee verschillende mannen.

Eén daarvan omschreven zij als een oudere man die ergens duidelijk onvrede over voelde. Waar die boosheid precies vandaan kwam, konden zij op dat moment nog niet plaatsen.

Daarnaast hadden zij ook indrukken gekregen van een man waarvan zij het gevoel hadden dat hij zelfmoord had gepleegd.

Opvallend genoeg kwam ook in hun sessie een vrouwelijke aanwezigheid naar voren.

Zij omschreven haar als rustig, beschermend en vooral op de achtergrond aanwezig.

Toen zij dat vertelden, moesten Elise en ik direct denken aan de zuster die tijdens mijn schrijfsessie meerdere keren naar voren was gekomen.

Dat soort momenten zijn voor ons belangrijk.

Niet omdat we daarmee direct een conclusie trekken, maar omdat meerdere puzzelstukjes langzaam in elkaar beginnen te vallen. Iedereen had die avond op een andere plek gewerkt, met andere mensen en soms zelfs met andere onderzoeksmethodes. Juist daarom vinden wij het interessant wanneer bepaalde informatie uiteindelijk toch steeds terug lijkt te komen.

We besloten daarom om even een korte pauze in te lassen.

Om wat te eten en te drinken, maar ook om alles wat we tot dan toe hadden meegemaakt rustig op een rij te zetten.

Want één ding was voor ons inmiddels wel duidelijk:

We hadden het gevoel dat we nog lang niet alles hadden ontdekt.

Tijdens die pauze ontstond daarom het idee om iets te gaan doen wat we op een locatie als deze nog niet eerder hadden toegepast.

Een techniek waar ik mij de laatste tijd steeds verder in had verdiept en waarvan ik het gevoel had dat deze ons misschien nét dat laatste zetje kon geven om het grotere verhaal achter het kasteel beter te begrijpen.

De spiegelsessie

Tot dit moment hadden we verschillende onderzoeksmethodes gebruikt en waren er al behoorlijk wat puzzelstukjes verzameld. Toch hadden we nog steeds het gevoel dat we slechts losse delen van een groter verhaal zagen. We wilden proberen meer samenhang te krijgen in alles wat we tot dan toe hadden ervaren.

Daarom besloten we een techniek toe te passen die we binnen Entityhunters nog niet eerder op een locatie hadden gebruikt.

Een spiegelsessie:

Voor veel mensen zal dit misschien onbekend klinken. Dat is begrijpelijk. Ook binnen de spirituele wereld wordt hier op verschillende manieren mee gewerkt. Voor mij persoonlijk is het een techniek waar ik mij de laatste tijd steeds verder in heb verdiept en die ik met veel respect benader.

Binnen onze manier van werken zien wij spiegels als objecten die veel energie kunnen vasthouden. Door langere tijd op één plek aanwezig te zijn, maken spiegels allerlei gebeurtenissen mee. In verschillende spirituele stromingen wordt daarom aangenomen dat spiegels soms een bijzondere rol kunnen spelen binnen een locatie.

Voor ons was het vooral een methode waarvan we wilden onderzoeken of deze nuttig zou kunnen zijn op locatie.

We besloten de sessie uit te voeren in de bruidssuite.

Juist omdat de energie daar opvallend rustig aanvoelde. De aanwezigheid die ik eerder die avond had ervaren, voelde niet bedreigend. Eerder alsof iemand rustig toekeek.

Ik nam plaats voor de grote spiegel in de kamer.

De rest van de groep hield bewust enige afstand. Elise bleef gedurende de sessie contact met mij houden en stelde af en toe vragen om mijn aandacht bij het moment te houden. Dat is belangrijk, omdat je tijdens dit soort sessies behoorlijk diep in je concentratie kunt raken.

Na enkele minuten begon ik verschillende beelden en gevoelens waar te nemen.

De eerste persoon die zich duidelijk liet voelen, was een man.

Vrijwel direct kreeg ik een benauwd gevoel op mijn borst. Mijn keel voelde alsof deze werd dichtgeknepen en ik kreeg het gevoel alsof ik moeilijk adem kon halen. Daarbij kwam een sterke smaak in mijn mond die ik moeilijk kon omschrijven.

Mijn eerste gedachte was vergiftiging.

Het voelde alsof deze man zichzelf van het leven had beroofd en daar veel schuldgevoel met zich meedroeg. Niet alleen over zijn eigen keuze, maar ook over gebeurtenissen die daaraan vooraf waren gegaan.

Dat sloot opvallend goed aan bij de indrukken die eerder op de avond al door meerdere teamleden waren waargenomen.

Niet lang daarna veranderde de sfeer.

De oudere man die eerder al meerdere keren naar voren was gekomen, liet zich opnieuw voelen.

Waar de andere man vooral verdriet uitstraalde, voelde de oudere man vooral boos.

Tijdens de sessie kreeg ik meerdere beelden te zien van een groot houten wiel, een paard en bloed op de grond.

Ik kreeg sterk het gevoel dat de oudere man iemand verantwoordelijk hield voor een ernstig ongeluk.

Steeds opnieuw kwam daarbij hetzelfde woord terug.

'Heks.'

Net als eerder die avond bleef onduidelijk over wie hij het precies had. Wel had ik sterk het gevoel dat hij ervan overtuigd was dat deze vrouw verantwoordelijk was voor wat er gebeurd was.

Toch voelde deze man richting ons helemaal niet vijandig.

Integendeel.

Het leek eerder alsof hij het prettig vond dat er eindelijk mensen waren die luisterden naar zijn verhaal.

Gedurende de hele nacht is er door meerder mensen ne op verschillende plekken een schaduw in hun ooghoeken waargenomen of als je een kamer binnen komt en je ziet iets weg schieten ook deze gedaante die we op dat moment omschreven als een schaduw kwam tijdens deze sessie naar voren.

ik zag hem niet direct maar voelden hem kijken van uit de schaduwen of spiegels hij verplaatste zich snel door het gebouw en ik zag hem objecten en spullen verplaatsen en breken hij maakt geluiden zoals geklop en getik om aandacht te trekken van aanwezigen in het kasteel maar laat zich zelf niet zien.

Hoewel we natuurlijk niet met zekerheid kunnen zeggen waardoor die geluiden werden veroorzaakt, had ik tijdens deze sessie wel sterk het gevoel dat een deel daarvan met deze aanwezigheid te maken zou kunnen hebben.

Ook de vrouw die eerder op de avond meerdere keren naar voren was gekomen, liet zich opnieuw voelen.

Net als eerder kreeg ik direct een verstikkend gevoel, gevolgd door een enorme emotionele druk.

Verdriet. Boosheid. Machteloosheid.

Het voelde alsof zij jarenlang geen eigen keuzes had kunnen maken.

De indruk die ik daarbij kreeg, was opnieuw die van een vrouw die uiteindelijk zelf een einde aan haar leven had gemaakt door zich te verdrinken.

Opvallend was dat meerdere beelden uit deze sessie aansloten bij wat eerder die avond ook naar voren was gekomen via de tarotkaarten, de pendel en de waarnemingen van andere teamleden.

Juist daardoor voelde deze sessie voor ons als een belangrijke doorbraak.

Niet omdat we ineens alle antwoorden hadden.

Maar voor het eerst tijdens deze nacht begonnen verschillende losse indrukken samen één groter verhaal te vormen.

Langzaam ontstond een beeld van meerdere personen die ieder hun eigen geschiedenis met het kasteel leken te hebben.

Sommigen zochten contact.

Sommigen hielden liever afstand.

En sommigen leken vooral aanwezig te blijven omdat zij simpelweg nog niet los konden laten wat zich hier ooit had afgespeeld.

Na afloop van de spiegelsessie namen we opnieuw de tijd om alles rustig met elkaar door te spreken.

Niemand trok overhaaste conclusies.

We vergeleken de ervaringen, legden onze aantekeningen naast elkaar en probeerden vooral te begrijpen wat we nu eigenlijk hadden meegemaakt.

Eén conclusie durfden we op dat moment echter wel voorzichtig te trekken.

Voor ons voelde het alsof de aanwezige entiteiten niet zozeer vastzaten aan het gebouw zelf, maar vooral aan hun eigen verhaal.

De laatste onderzoeksrunde

Na de spiegelsessie konden we een groot deel van het verhaal achter het kasteel beter begrijpen. Tegelijkertijd wisten we ook dat er nog één deel van de locatie was waar we die nacht nauwelijks onderzoek hadden gedaan.

Het betrof het bijgebouw aan de linkerzijde van de poort.

Tegenwoordig wordt dit gedeelte voornamelijk gebruikt als opslagruimte. Via een smalle gang en een oude trap kom je uit op een stoffige zolder die al lange tijd niet meer in gebruik lijkt te zijn. Juist omdat deze ruimtes zo weinig bezocht worden, waren we benieuwd of we daar nog nieuwe informatie zouden kunnen verzamelen.

Zoals we eerder die avond ook hadden gedaan, besloten we de groep opnieuw op te splitsen.

Sam nam een deel van de groep mee naar het bijgebouw om daar verder onderzoek te doen met onder andere de REM-pods en de ESTES-methode.

Elise en Timo besloten ondertussen nog één laatste ronde door het hoofdgebouw te lopen.

Om het gebouw nog één keer rustig in ons op te nemen. We maakten de laatste foto's en videobeelden van de verschillende ruimtes en namen bewust de tijd om nog één keer stil te staan bij alles wat we die nacht hadden meegemaakt.

Het voelde alsof de rust in het kasteel inmiddels was teruggekeerd.

De onverklaarbare voetstappen die we aan het begin van de avond meerdere keren hadden gehoord, bleven stil. Ook de sfeer in de bruidssuite voelde anders dan eerder die nacht.

Misschien kwam dat doordat wij inmiddels gewend waren geraakt aan de locatie.

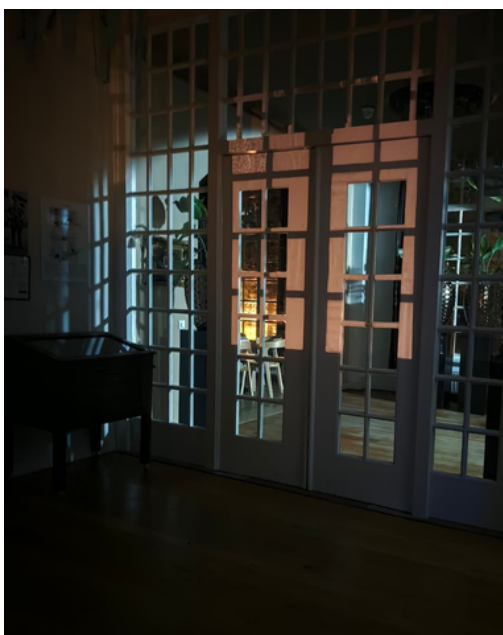
Misschien ook niet.

Maar de spanning die we tijdens onze eerste verkenning voelden, was grotendeels verdwenen.

Ondertussen was de andere groep bezig in het bijgebouw.

Later vertelden zij ons dat juist daar opnieuw meerdere bijzondere ervaringen hadden plaatsgevonden.

Op basis van alle waarnemingen die zij daar hadden gedaan, kwamen zij uiteindelijk tot de conclusie dat zich in dit gedeelte van het gebouw waarschijnlijk nog zes verschillende entiteiten bevonden.

Eén van de aanwezigen was een vrouw.

Vanaf het eerste contact maakte zij duidelijk dat zij niet langer op deze plek wilde blijven.

Daarnaast werden twee mannen waargenomen die veel belangstelling voor onze groep leken te hebben. Hun aanwezigheid voelde niet bedreigend. Integendeel. Ze bleven voortdurend in de buurt en leken nieuwsgierig naar wat wij aan het doen waren.

Volgens mijn eigen gevoel hadden deze twee mannen een familieband als broer met elkaar. Dat bleef een gevoel en konden we verder niet bevestigen, maar gedurende de rest van de avond veranderde dat beeld ook niet meer.

Toen Elise en ik ons weer bij de groep voegden, besloten we eerst opnieuw alle ervaringen naast elkaar te leggen.

Opvallend genoeg sloten ook deze bevindingen weer aan bij eerdere indrukken van de avond.

Langzaam ontstond het beeld van meerdere groepen entiteiten die ieder om hun eigen reden nog verbonden leken te zijn met het kasteel.

Sommigen leken vooral hun verhaal kwijt te willen.

Anderen hielden liever afstand.

En een enkeling leek juist heel bewust de keuze te maken om verder te willen.

Dat bracht ons uiteindelijk bij het laatste onderdeel van deze onderzoeksnacht.

Het begeleiden naar het licht

Nu we een beter beeld hadden gekregen van welke entiteiten zich op het kasteel bevonden en welke daarvan mogelijk open stonden voor hulp, besloten we ons te richten op het begeleiden naar het licht.

Voor deze sessie kozen we bewust een plek buiten, onder de overkapping van de toegangspoort van het kasteel. Tijdens dit proces maken wij onder andere gebruik van kaarsjes. Omdat een deel van het onderzoek zich eerder die nacht had afgespeeld op een oude, stoffige zolder, vonden we het niet verstandig om daar met open vuur te werken. Buiten hadden we meer ruimte en konden we in alle rust samenkomen.

Omdat meerdere entiteiten aangaven mogelijk verder te willen, besloten we ook onze minder ervaren deelnemers actief bij dit onderdeel te betrekken. Binnen Entityhunters vinden we het belangrijk dat nieuwe leden niet alleen leren door te kijken, maar ook zelf ervaring kunnen opdoen. Daarom vormden we telkens een duo, waarbij een minder ervaren deelnemer werd begeleid door één van de ervaren teamleden.

Het begeleiden van entiteiten naar het licht is iets waar veel verschillende opvattingen en werkwijzen over bestaan. Iedere medium of spiritueel begeleider heeft daarin zijn of haar eigen methode. Daarom zullen we in dit verslag niet uitgebreid ingaan op de techniek zelf. Voor ons is vooral belangrijk dat dit altijd met respect gebeurt en nooit wordt afgedwongen. Een entiteit moet zelf de keuze willen maken om verder te gaan.

Om die reden kozen we er ook bewust voor om dit proces niet met meerdere entiteiten tegelijk uit te voeren. Door iedere begeleiding afzonderlijk te doen, konden we onze nieuwe deelnemers rustig meenemen in het proces en was er alle aandacht voor degene die op dat moment geholpen werd.

Gedurende deze sessie kregen wij het gevoel dat de vrouw, die eerder op de avond al meerdere keren had aangegeven graag verder te willen, daadwerkelijk haar weg naar het licht heeft kunnen vervolgen. Daarna volgden ook de twee mannen die ik gedurende het onderzoek steeds als broers had ervaren.

Voor ons voelde het alsof alle drie bewust de keuze maakten om verder te gaan.

Omdat wij daarna geen verdere begeleidingen meer hebben uitgevoerd, betekent dat de overige entiteiten die in dit verslag worden beschreven nog altijd op of rond Kasteel Henkenshage aanwezig zijn. Dat vinden wij op zichzelf niet vreemd. Op een locatie met een geschiedenis als deze achten wij het aannemelijk dat er meer aanwezig is dan wij met het blote oog kunnen waarnemen.

Na afloop van deze laatste sessie zat ons onderzoek erop.

We ruimden gezamenlijk onze uitvalsbasis op, pakten alle apparatuur zorgvuldig in en namen nog uitgebreid de tijd om de hele nacht met elkaar na te bespreken. Juist dat moment vinden wij belangrijk. Iedereen krijgt de gelegenheid om zijn of haar ervaringen te delen, waardoor soms ook achteraf nog nieuwe verbanden worden gelegd.

Voordat we het terrein verlieten, reinigden we onszelf met palo santo-hout. Dit is een vast onderdeel van onze werkwijze. Voor ons symboliseert dit het afsluiten van het onderzoek. Daarnaast helpt het om de energie van de locatie achter te laten, zodat er geen ongewenste energieën of entiteiten met ons mee naar huis gaan.

Toen alles was afgerond, sloten we Kasteel Henkenshage achter ons af.

We verlieten het terrein met een hoofd vol indrukken, nieuwe inzichten en een groot respect voor de geschiedenis en de sfeer van deze bijzondere locatie.

Of wij in de toekomst nog eens terugkeren naar Kasteel Henkenshage, weten we nog niet. Maar één ding is voor ons wel duidelijk: hoewel drie entiteiten volgens onze eigen waarneming hun weg hebben kunnen vervolgen, zijn er naar ons gevoel nog altijd meerdere aanwezigen die verbonden zijn met het kasteel.

Misschien vertellen zij hun verhaal ooit opnieuw.

Aan ons.

Of aan een volgend onderzoeksteam.

7. Historische vergelijking

Werkwijze voorafgaand aan historisch onderzoek

Voorafgaand aan een onderzoek verdiepen wij ons altijd beperkt in een locatie. Dit doen wij voornamelijk om praktische redenen en om een algemeen beeld te krijgen van de geschiedenis en het belang van de plek die we bezoeken. Zo waren wij er van op de hoogte dat Kasteel Henkenshage een eeuwenoude geschiedenis kent en dat het tijdens de Tweede Wereldoorlog onder andere gebruikt is door geallieerde militairen.

Wij kiezen er echter bewust voor om ons vooraf niet uitgebreid te verdiepen in alle historische gebeurtenissen, bewoners, legendes of persoonlijke verhalen die met een locatie verbonden zijn.

De reden hiervoor is eenvoudig: wij willen voorkomen dat uitgebreide voorkennis onze waarnemingen onbewust beïnvloedt. Door tijdens het onderzoek zoveel mogelijk open een locatie in te gaan, krijgen ervaringen, indrukken en waarnemingen de ruimte om spontaan naar voren te komen.

Pas nadat het onderzoek volledig is afgerond en alle aantekeningen zijn uitgewerkt, vergelijken wij onze bevindingen met historische bronnen. Op die manier kunnen eventuele overeenkomsten op een zo objectief mogelijke manier worden beoordeeld.

Het jaartal 1431

Tijdens mijn schrijfsessie noteerde ik zonder duidelijke aanleiding het jaartal 1431. Op dat moment zei dit mij helemaal niets. Ik kon het niet plaatsen en heb het daarom simpelweg opgeschreven, in de hoop dat het later misschien duidelijk zou worden.

Na het onderzoek bleek dat 1431 het jaar is waarin Henkenshage voor het eerst wordt genoemd in de Brabantse archieven. In deze periode stond er op deze locatie al een versterkt huis. Het huidige kasteel is door de eeuwen heen meerdere keren verbouwd, maar delen van het oude gebouw gaan terug naar deze vroegere periode.

Waarom juist dit jaartal tijdens het onderzoek naar voren kwam, kunnen wij niet verklaren. Wel is het een datum die verbonden is met de vroegste bekende geschiedenis van Henkenshage.

De beschermende zuster

Eén van de contacten tijdens deze nacht was dat met een vrouwelijke aanwezigheid die zichzelf omschreef als een zuster. Zij vertelde dat zij bewust was achtergebleven om bezoekers, bewoners en het kasteel te beschermen.

Tijdens ons historische onderzoek ontdekten we dat Belgische Augustinessen gedurende een periode daadwerkelijk op Kasteel Henkenshage hebben gewoond nadat zij uit hun eigen land waren gevlucht. In die periode werd het kasteel tijdelijk als klooster gebruikt.

Wat deze overeenkomst nog bijzonderder maakt, is dat uit historische beschrijvingen blijkt dat de zusters zich in die tijd voornamelijk bezighielden met religie, zorg en gebed, voor de veiligheid en bescherming van het kasteel en het omliggende dorp.

Dat komt opvallend overeen met wat tijdens ons onderzoek naar voren kwam.

De Tweede Wereldoorlog

Kasteel Henkenshage heeft tijdens de Tweede Wereldoorlog verschillende functies gehad en werd onder andere gebruikt door geallieerde militairen.

Juist daarom vonden wij het opvallend dat tijdens ons onderzoek vrijwel geen enkele waarneming naar deze periode leek te verwijzen.

Vrijwel alle indrukken die wij gedurende de nacht kregen, leken betrekking te hebben op veel oudere gebeurtenissen uit de geschiedenis van het kasteel.

Ook dat is een interessante constatering.

Willem van Haren (De man die zichzelf van het leven beroofde)

Tijdens verschillende onderdelen van het onderzoek kwam meerdere keren een man naar voren waarvan wij het gevoel hadden dat hij zichzelf van het leven had beroofd. Tijdens de spiegelsessie kreeg ik daarbij onder andere een sterk gevoel van verstikking en vergiftiging, gecombineerd met een groot schuldgevoel.

Na het historisch onderzoek kwamen wij uit bij Willem van Haren, een voormalige bewoner van Kasteel Henkenshage. Willem van Haren woonde in de achttiende eeuw op het kasteel en overleed in 1768 nadat hij een einde aan zijn leven had gemaakt door vergiftiging.

Historische bronnen beschrijven dat hij in een moeilijke periode van zijn leven terecht was gekomen door onder andere financiële problemen en persoonlijke omstandigheden.

Ondanks dat de naam Willem van Haren niet voor bij is gekomen tijdens het onderzoek. Zien wij wel veel overeenkomsten tussen de historische gebeurtenis en de indrukken die tijdens het onderzoek naar voren kwamen.

De vrouwelijke aanwezigheid

Tijdens het onderzoek kwam een vrouwelijke aanwezigheid naar voren waarbij vooral gevoelens van verdriet, onderdrukking en machteloosheid naar voren kwamen. Daarbij ontstond het beeld van een vrouw die zichzelf door verdrinking van het leven zou hebben beroofd.

Daarnaast kregen wij tijdens het onderzoek het gevoel dat er een familieverbinding was tussen deze vrouw en de man die eerder naar voren kwam tijdens de spiegelsessie.

Na afloop bleek dat Willem van Haren, de voormalige bewoner van Henkenshage die in 1768 door vergiftiging een einde aan zijn leven maakte, meerdere dochters had. Een directe historische bevestiging voor een dochter die zichzelf door verdrinking van het leven heeft beroofd hebben wij niet kunnen vinden.

Wel bestaan er verhalen rondom het kasteel over een vrouwelijke verschijning bij de gracht. Ook sluit het gevoel van onderdrukking aan bij de positie van vrouwen in die periode, waarin zij weinig zelfstandigheid hadden en vaak afhankelijk waren van hun familie.

Wij kunnen niet vaststellen of deze waarneming verbonden is aan een historische persoon, maar de combinatie van de familie-indruk tijdens het onderzoek en de geschiedenis van Willem van Haren nemen wij mee als mogelijke overeenkomst.

Het koetsongeval en het verhaal rondom hekserij

Tijdens de spiegelsessie kwam een oudere man naar voren waarbij vooral boosheid aanwezig leek te zijn richting iemand die hij omschreef als een "heks". Daarbij kwamen beelden naar voren van een paard, een groot houten wiel en een ongeval, wat ons deed denken aan een koetsongeluk.

In de geschiedenis rondom Kasteel Henkenshage wordt gesproken over een dodelijk koetsongeluk waarbij een vrouw uit de omgeving van het kasteel om het leven zou zijn gekomen. In die periode werden ongelukken regelmatig gekoppeld aan bijgeloof, waarbij verhalen over vloeken of hekserij voorkwamen.

Wij kunnen niet vaststellen of deze gebeurtenissen met elkaar verbonden zijn, maar de overeenkomsten tussen de beelden uit het onderzoek en de historische verhalen zijn meegenomen in deze vergelijking.

Tot slot

Niet iedere ervaring die wij tijdens deze nacht hebben opgedaan, konden wij terugvinden in historische bronnen.

Andersom geldt ook dat niet iedere historische gebeurtenis tijdens ons onderzoek naar voren is gekomen.

Dat is ook niet het doel van dit verslag.

Wij vinden het bijzonder dat meerdere waarnemingen, die tijdens het onderzoek onafhankelijk van elkaar naar voren kwamen, achteraf duidelijke raakvlakken blijken te hebben met de geschiedenis van Kasteel Henkenshage.

Juist daarom vonden wij het belangrijk om deze overeenkomsten in dit verslag op te nemen.

8. Conclusie

Het onderzoek naar Kasteel Henkenshage is voor ons een bijzondere nacht geworden. Niet alleen omdat het voor zover bekend de eerste keer was dat er op deze locatie toestemming werd gegeven voor een paranormaal onderzoek, maar vooral door de combinatie van onderzoek doen, ervaringen opdoen en samen leren.

Tijdens de onderzoeksnacht kwamen verschillende ruimtes naar voren als plekken waar veel activiteit werd ervaren. Vooral de ceremonieruimte en de suite sprongen meerdere keren naar voren. Tegelijkertijd viel op dat de activiteit zich niet leek te beperken tot één specifieke plek, maar zich gedurende de nacht door verschillende delen van het kasteel leek te verplaatsen.

Een belangrijk onderdeel van deze avond was niet alleen het onderzoeken van de locatie, maar ook het verder ontwikkelen van de mensen die meegingen. Binnen Entityhunters vinden wij het belangrijk om niet alleen zelf onderzoek te doen, maar ook anderen de mogelijkheid te geven om ervaring op te doen, hun eigen waarnemingen te ontwikkelen en te leren omgaan met verschillende onderzoeksmethoden.

Daarnaast blijft voor ons het helpen van aanwezige entiteiten een belangrijk onderdeel van ons werk. Tijdens deze nacht hebben wij meerdere aanwezigen verder kunnen helpen. Tegelijkertijd was het leren en ervaren voor de deelnemers minstens zo waardevol. Beide onderdelen horen voor ons bij elkaar.

Wat wij met zekerheid kunnen zeggen, is dat Kasteel Henkenshage ons een bijzondere en leerzame nacht heeft gegeven. We hebben als team nieuwe ervaringen opgedaan, nieuwe inzichten gekregen en samen weer veel kunnen leren.

Zoals bij ieder onderzoek blijven er ook vragen openstaan. Een van de vragen die bij ons vooral is blijven hangen is de aanwezigheid die wij tijdens de nacht omschreven als de "schaduw". Wie of wat deze aanwezigheid precies is en welke verbinding deze heeft met Kasteel Henkenshage, blijft voor ons een vraagstuk waar mogelijk vervolgonderzoek meer duidelijkheid over kan geven.

Wij denken dat Kasteel Henkenshage zeker geschikt is voor vervolgonderzoek. Niet alleen omdat er tijdens deze nacht veel naar voren kwam, maar ook omdat een andere onderzoeksgroep met andere methodes en een andere invalshoek mogelijk weer nieuwe informatie kan verzamelen. Juist door verschillende ervaringen en onderzoeken naast elkaar te leggen, kunnen nieuwe inzichten ontstaan.

Voor ons was dit onderzoek daarom niet alleen een zoektocht naar antwoorden, maar vooral een moment van verbinding, leren en het ontdekken van een stukje van de geschiedenis en energie van Kasteel Henkenshage.

9. Persoonlijk nawoord

Als ik terugkijk op deze onderzoeksnacht, dan overheerst vooral een gevoel van trots. Niet alleen omdat wij voor zover bekend als eerste toestemming hebben gekregen om op Kasteel Henkenshage een paranormaal onderzoek uit te voeren, maar ook omdat dit laat zien hoeveel vertrouwen er inmiddels is ontstaan in ons team. Dat vertrouwen hebben wij gekregen van de gemeente en het bedrijf dat tegenwoordig op deze bijzondere locatie gevestigd is. Dat betekent veel voor mij en voor iedereen binnen Entityhunters.

Het moment waarop ik de sleutel van het kasteel in handen kreeg, zal ik dan ook niet snel vergeten. Voor mij persoonlijk is dat een van de hoogtepunten uit mijn carrière als medium, maar ook een belangrijk moment voor Entityhunters. Ik hoop dat dit de deur opent naar meer samenwerkingen en dat we in de toekomst nog meer bijzondere locaties mogen onderzoeken.

Wat deze nacht anders maakte dan veel van onze eerdere onderzoeken, was het feit dat we ons in een volledig beheerd gebouw bevonden. Daardoor konden we ons volledig richten op het onderzoek zelf. We hoefden ons niet bezig te houden met de veiligheid van het gebouw of de mogelijkheid dat er onverwacht andere mensen aanwezig zouden zijn. Dat gaf veel rust en zorgde ervoor dat we ons volledig konden focussen op de waarnemingen en het begeleiden van de deelnemers.

Het begeleiden van nieuwe mensen is iets wat ik al langere tijd doe, zowel binnen Entityhunters als vanuit Spirit&Mind. Toch blijft het iedere keer mooi om te zien hoe mensen zich ontwikkelen. Vooral wanneer iemand zelf ervaart dat er misschien meer is dan hij of zij vooraf had gedacht. Juist dat soort momenten maken dit werk voor mij zo waardevol.

Binnen Entityhunters doen wij meer dan alleen onderzoek. Natuurlijk proberen wij zoveel mogelijk vastzittende entiteiten te helpen, maar minstens zo belangrijk vinden wij het om mensen te laten zien wat een paranormaal onderzoek werkelijk inhoudt. Op internet en sociale media lijkt het soms alsof ghosthunts alleen draait om apparatuur en spannende momenten. Onze ervaring is dat er veel meer achter schuilgaat. Daarom proberen wij onze kennis, ervaring en werkwijze door te geven aan iedereen die zich hierin wil ontwikkelen.

Met dit verslag hoop ik niet alleen een eerlijk beeld te geven van ons onderzoek op Kasteel Henkenshage, maar ook te laten zien hoe wij als team te werk gaan. Ik hoop dat mensen het met een open en nieuwsgierige blik lezen, ongeacht hun overtuiging. Of iemand nu gelooft in het paranormale of niet, nieuwsgierigheid, respect en de bereidheid om van elkaar te leren vormen voor mij de basis van ieder onderzoek.

Ik wil iedereen bedanken die heeft bijgedragen aan deze bijzondere nacht. Dankzij het vertrouwen dat wij hebben gekregen, hebben wij een onderzoek kunnen uitvoeren dat ik niet snel zal vergeten. Ik kijk dan ook met veel enthousiasme uit naar wat de toekomst ons als Spirit&Mind en Entityhunters nog zal brengen.

10. Bijlage

Bijlage 1 – Apparatuurlijst

Meetapparatuur

- REM-pods
- K2-meters
- EMF-meter(s)
- Spiritbox
- Ovilus
- Temperatuurmeter (laser)
- Lasergrid / Shadow Detector
- Bewegingssensoren

Spirituele hulpmiddelen

- Wichelroeden
- Pendels
- Tarotkaarten
- Kaarsen
- Palo Santo-hout

Overige materialen

- Koptelefoon (Estes-methode)
- Camera's
- Fotoapparatuur
- Portofoons
- Schrijfmateriaal

Bijlage 2 – Tijdslijn

Tijd	Activiteit
21:00	Aankomst Sam, Elise en Timo
22:00	Aankomst overige deelnemers
22:30	Oefeningen en uitleg
00:00	Officiële start van het onderzoek
02:00	Spiegelsessie
03:00	Onderzoek van het bijgebouw
03:30	Begeleiden van entiteiten naar het licht
04:00	Afronden van het onderzoek, opruimen en energetische reiniging

Bijlage 3 - Onderzoeksteam

Functie

Onderzoek sleider / Medium

Crewleden

Deelnemers

Omschrijving

Timo van Vugt

Twee ervaren onderzoekers (Sam en Elise)

Leden van de Entityhunters-community

Bijlage 4 - Fotobijlage

